

Neamul românesc

Nicu Hăloiu

Neamul românesc

Veniră şobolani din găurile lumii,
să rupă hâlcii din trupul ţării mele,
le e uşor, că ne-au vândut români,
nu puteau nimic, dacă trăiau străbunii,
au pus pe ţara noastră biruri grele,
au pus în fruntea ţării toţi nebunii
şi ne iau copiii de la sânul mumii,
au stins cea mai frumoasă dintre stele!

Suntem neamul ce-avea o rădăcină
în cer, încă din vremea-n care,
nu era-ntuneric cum nu era lumină,
nu era nici Cel care urma să vină,
nu era nici lună, cum nu era nici soare,
era doar o suflare, suflarea cea divină
ce a făcut o lume şi-o tainică grădină
şi acest neam să fie slăvit, prin fiecare!

Dar neamul asta încet încet s-a stins,
împrăştiat prin lume, cu nume de ocară
el fără nicio luptă, fu de păgâni învins,
rămas fără lumină, e condamnat să piară,
tăindu-şi rădăcina de beznă e cuprins,
trădează pentru bani şi-o viaţă mai usoară,
dar va pieri cu totul, că-i vânzător de ţară
un neam ce-a fost odată de Dumnezeu atins!